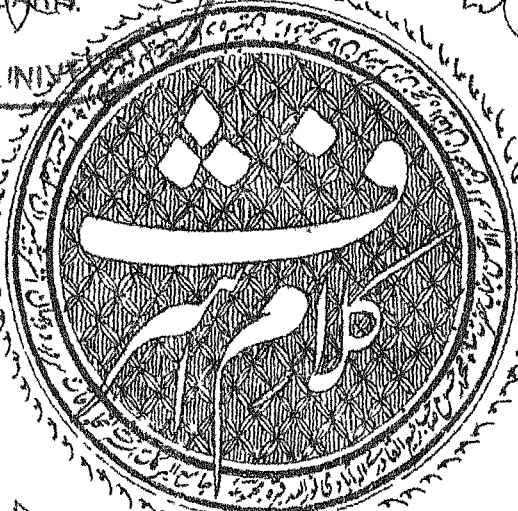

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

ON LIBRARY

ALICARH.

THE UNIVERSITY

دبئی حیدر علی طبع کراچی

توئی که در تالین اشرف چرخ
 بی جنبه گمان و عجز از رخ
 توئی که در سحر نشین عالم محمود
 رایحه سحر زرق مرصع از رخ
 توئی که در تالین اشرف چرخ
 بی جنبه گمان و عجز از رخ
 توئی که در سحر نشین عالم محمود
 رایحه سحر زرق مرصع از رخ

توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال
 توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال

توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال
 توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال

توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال
 توئی که در وصف تو بدربار جواد نور
 می نشیند خد کن بی بدیه جلال

بسم الله الرحمن الرحيم	
لنعم چه وصف تو ای صمد بر مکانی	که بس رفیع مکانی و مرتفع شأنی
خلیل عظیم رب جلیل قدوسی	حبیب اکرم و الاجناب بجمانی
مولی و مسل مادی وین شمع سبل	بنی امی و متقاج گنج عسقلانی
نیفح حشر و مطاع و مطیع و خاصه حق	شهید شهادت و مشهور و نور زوای
خامنه و جهان مرقوم و لب لباب	مراد اصل و تحلیق کون و امکانی
ذوئی مشاهد و نور سابق و اول	توئی مکاشف اسرار و سبب سببانی
ذوئی که ذات شریف تو دره البیضا	جهان ز نور بسین تو هست نورانی
بشکل روح رو آفتاب و دو حسان	بعین علوی و سغلی مثال النسانی
مور نور تو از نور خالق نورست	ز نور است ظهور تمام امکانی
ذوئی که بر قد و فرق تو چیست ترا	قبای عظمت و تاج جلالت نشانانی

کرمی که در وصف تو ای باده آور
 خدای پاک وصال تو گشت بویاس
 ز کبریا را نصی از دی بپشت بران
 کز نغمه افلاک و دوزخ می گشت
 پیش من ساق و در و دراز می گشت
 که باز نشینم بر جریل هم بزم
 چون ششای و بولانی فیض
 باد وصف تو کرم ای ششوار بگاس
 ریسک از کرم حق بخت بگاس
 بیدری ای کرم حق بخت بگاس
 بر فانی که بریدی بران ز فزونی ل

<p> دم محبت تو میزوی بفرحان چرخ راه پیک شد بنور افشان طفیلے تو همه کس تو اصل مهان زهی لوی لوی تو ای آفتاب امکان بر آستانه ریت قد بریزد آن به نور پاک تو نور حق ستابان از آنکه مطلع ایجاد کون و امکان لغای تست هانا لغای جان شانی پاک تو بر تر زده انسانی بنات تست ولی وصف باو گان بصورت ارچه درین چار بند ارکان </p>	<p> مسیح ز نفس شیده شفای علیل تویی که ذات بسته صفات تو بجهان سیان گلشن رضوان میزبان حق کشیده آدم و من و دند به تحت لوا نیافت چون تو کس رتبه عبودیت تو نور حق و حق در تو هست بکلول تمام گشت نام تو مقطع ارشاد کلام تو که رانی فقط راه الحق است تو گفته که انا احمد بلا سمع اگر چه مثل بشر شکل تست در ظاهر تو نور مطلق ای مظهر سر بر حق </p>	<p> شبه سوزناز رخ انجمن بنگه چرخ روی دلچسب فضای سیر تو بالا زقاب تو بین بنات حضرت بت جلیل سجایان چرخ تو کیست که گایا بگ ایستی بنیاد دخی که آب شود ز سحر ما ز ترسان خست به شفاعت بدو محمد کرا خجالت که سایه بسجده بنیاد نوی که از شرف ذات تو که ده آمل نوی که از شرف ذات تو که ده آمل </p>
--	--	--

کرمی که در وصف تو ای باده آور
 خدای پاک وصال تو گشت بویاس
 ز کبریا را نصی از دی بپشت بران
 کز نغمه افلاک و دوزخ می گشت
 پیش من ساق و در و دراز می گشت
 که باز نشینم بر جریل هم بزم
 چون ششای و بولانی فیض
 باد وصف تو کرم ای ششوار بگاس
 ریسک از کرم حق بخت بگاس
 بیدری ای کرم حق بخت بگاس
 بر فانی که بریدی بران ز فزونی ل

ز کبریا خیم نیکو نام و منیر
 سر عرش در آید بشیور و ز زان
 در غایت زانکه از انکشت بدو تابا بانه
 روان شد بدو صفوی چشم ریشتر

زانکه انما تو بین فضیلت
 با حق بی کمال طهارت و احسان
 شدند زنده به طاعت و احسان
 بیت یک تو بسیر کرد زینت
 جویشت زینت بلیت شدند چنان
 جویشت زینت بلیت شدند چنان

دی که این خایه از نو شد
 میان هم بخت و کشت نالاست
 بوزن بیرون کرده زین و گل آدم
 بوزن بیرون کرده زین و گل آدم
 بوزن بیرون کرده زین و گل آدم

کند بفرق تو از بال خود و گس کند همیشه بفرق تو چتر گردان شده خطاب تا دیر و جل بجان تو بهترین نژاد و لطیف بنیان که جانبا نجامانی و شاه شائسان	توان بلند مقامی که روح بچو خدم بسایه انگنی تو بحاب وقت خرام توئی که از پی تعظیم امت بقلم ظهورت ز صلب شراف و بطرف ز جان لطیف تر آمدن تو در کون
چه شوق وصل تو فزاید و اورد نموده طرح بوح تو مطلع شائسان	
که شمه است از ان به سلیمان جمیل خصلتی و سلسیل فیضان معانی الهی و حبیب بجان به حدیثی که تو واری ز قوبربان	تو یافتی ز خدا انتقام سلطان جزیل کمرستی و خلیل حمان جوامع الکلی و جواهر الحکم هزار شوکت اسکندری و جهم نرسد

درون هر یون بکوه ای
 غذای پاک بپشت کوفت خندان
 درون هر یون بکوه ای
 غذای پاک بپشت کوفت خندان
 درون هر یون بکوه ای

بچا کہ غیب تو صد زار یوسف مصر
 فادہ اندر چیت بچا کہ حیرت
 جبریم کہ جال تو الدرد میست
 کہ بر تبادہ ز عالم محراب ظلمات
 حال حسن تو بنید یک یک شد روشن
 ریش چو آئینہ از انجلائی ایام
 همیشه ششہ حق است مکل ملک
 کشید تا فلک از فرق تو بیو لاسے

تہی کہ نمودی تو باغبان
 شدہ ز روشن زمین تا بعش نورانی
 بہر روی تو خاشاک سبب نبود
 شہر و جہم اگر صد چو ماہ نکشے

باز گوگرد آب تو لوس
 شکست لعل تو رنگ عقیق و در با سہ
 رنگ عارض رنگ تو بفضل جہد
 کلی بخند و خند و باغ ارکات
 بنودہ است و بنا شدہ مست و نورانی

جلالت تو نہ حد بیان انسانیت	نہ حد جن ملک نہ حور و غلامے
بہج پاک تو طہ و سورہ یسین	در وں حضرت قرآن بکھن تیلے
بہر قبای منزل کشیدی از ستر	بہر لوی قضا بطل افشائے
چہ گویم آنگہ بوصف تو سخت حیرم	ہر انچہ گفتم و گویم تو بر تر از آنے
بخوش خرامی تو جان دل کنم قربان	بسوی من ز رہ ناز کو خرامانے
ظہور تست سر اسر برای راحت	بہ ذات تست پی احمد غفرانے
تثبت است جو باد من تو فشر	
اگفت باز بہج تو مطلع ثنائے	
تو آن نگاہ ہی صریح ضوانی	کہ فتنہ است بقدر تو سر و ستیانے
بہر روی تو بین جو ماہ کغانی	کشد نقوش غلامی بوجہ پیشانے
باقاب جمال تو آفتاب فلک	چو ذرہ است محقر بدین و خشانے

کند و چمن آری تو گر داغ افشانے
 ام صبا جہاد و شب ششہ ات نورانی
 کواد کا کلی شہر نگ تو بود و دلیل
 بیاضی بہرہ تو و الضحیٰ بنیابانے
 نوای تو در زم و در وں کند و آواز
 گر از تو گوی کہ شہر تو فلک کمانے

این بیت نو بودیم از دل و جان
که این یک بار که در تو آرزو است
که این یک بار که در تو آرزو است
که این یک بار که در تو آرزو است

روای در و دل عاشقان توئی بجای
 کیسکه بسته زلف سیاه تو بنود
 مشام و بر محط شو در عین مشک
 همیشه منتظر مقدم جایونت
 ازان زان که کشادی بسوی من
 بیایا و ز رخ پرده و نقاشیا
 منی مرتب عود و قمار من که بود
 قصه جمال برون آید و خاک
 حکوینو حیات من حزن بشد
 سر ارباب کنی در دمی بخو و غیور
 ظالم تو نه کلام خوش است جان

طبع جان و شفای ابدی
 ملک با و ز تاثیر زهر ثعبانی
 اگر تو بند کشائی ز زلف پیچانی
 درون خلد گرد و با گرد و حلالی
 مشک است دل با و تیر مرگانی
 که مبر پیوند ارم بهیج عنالی
 شرک لعل تو از رشته رگ جانی
 دل برشته عشاق چند سوزانی
 که مرهم دل جروح و زخم نهانی
 بهر طرف که بینی چشم فتنانی
 که مرغ روح و آید بیان خبابانی

شفاغت کنجاکن کہ جبر و عصبانیت
نہیں غلطی کن و دستگیر از سر لطف
جگر تو نیست پیاہم خبر تو نیست امان
کہ شافع احمد کی فوج رسو لائے
کہ قبول زلف تو نشخاعت کہ ہے
کہ بربرت ماضی نہیں خزانے

[illegible]

شفاغت کنجاکن کہ جبر و عصبانیت
نہیں غلظت الیٰں کین و دستم گیم از سر لطف
جگر تو نیست پیاہم خبر تو نیست اماں
کہ شافع احمم کو خاتم رسول لائے
کہ قبول زلف تو نشو شفاعت کہ ہے
کہ بربرت ماضی نہ تیرا خزانے

وزارت حق برادر پکت باد
 پیشہ فضل خدا باد تو بریزانے
 بود پکت خواہد سلامت و رفوان
 پکتان خیر ان نصیب خودانے
 غنائی بگریزان ز راه جو لائے
 نکات و زکات این وصف تمام لائے

اسی صدید و در جهان اصطفی قرآن
 بی غیب بخش عالم جان
 انجیلستان عب و بی غیبش
 دارم جنت مستحب اصطفی قرآن

دیلہ جز تو نہ ارم بدر گہ صہی بموت و قہر و صراط و حساب و وزن از انکہ جبل متنی و عروہ الوثقی ز خوان لطف تو خوش بہرہ میخوام چہ خوش بود کہ لطف عیمہم و یکا بسنت تو زیم و جہان بعد شتر بملت تو کہ ہم رحلت از سرای پیچ بصحبت تو با ہم ہمیشہ در جنت شفاعت تو نصیب من جزین جوشود کہ ہم مشاہدہ با صد ہزار شوق درون چہ حاجت ہمیشہ پیش تو شرح عرض مرام	پی حصول جنان و نجات میرانے توئی معاون امت بکمال آدائے بجز تہمیش کہ نام زور و پنا کہ منعی و تہم نعیم الودائے پی جواب سلام لب بخت بختانے مطیع حکم تو مانع لیس و اعلائے خورم ز حوض تو آب زلال کیانے ز رویت تو مشرف بقلب جانے شوم خلاص سیم غلاب میرانے جمال حضرت رب جلیل بختانے کہ حال زار من خستہ نیک میدانے
---	---

اہم عالم روشن ز تو انجیلستان
 اسی سبب لطف خداوی مرص شاہ و گدا
 از خود کن مار ابدی اصطفی قرآن تو
 اوصاف تو تشبہ ام غیبی قرآن تو
 دریا و تو تہذیبہ ام اصطفی قرآن تو
 توفیق تو در جان و دل و ذوق تو در زبان تو
 عشق تو گشتہ حاصل اصطفی قرآن تو
 ای بل گذاردن وی طوطی اسرار دین
 رانی تو بازاردن یاصطفی قرآن تو
 ای شاہ ملک داری بی غایت پرورد
 از ہم دو عالم تو شری یاصطفی قرآن تو

ای که در دهر و دهر ایچیده ادمین چس
 مطلوب جان و جهان یا مصطفی قرآن تو
 ای که خصال باغ جان می اورد بستان جان
 عالم هر جان بل یا مصطفی قرآن تو
 نورشید از دینت چل ما دار جهان نفضل
 ۱۰ گان تو چو سنان یا مصطفی قرآن تو
 بالای تو چنان چشم و نشان جنان
 بالای تو چنان چشم و نشان جنان

لولاک و روحیه جان یا مصطفی قرآن تو
 محبوب العالمین یا مصطفی قرآن تو
 دریا و ان گیسوی تو یا مصطفی قرآن تو
 در شور تو کان تک یا مصطفی قرآن تو
 و شتایا و نیمه خوان یا مصطفی قرآن تو
 ملک من از ان تو یا مصطفی قرآن تو
 هستم شوق تو چنان یا مصطفی قرآن تو
 بنشین هر جان من یا مصطفی قرآن تو
 تا کی باغم و تب یا مصطفی قرآن تو
 گردم بی تو کجای یا مصطفی قرآن تو
 دندان تو سلک گری یا مصطفی قرآن تو

و الشمس و یونس و الدلیل از مونسیت
 ای حضرت روح الامین کما فی القول
 غیبی روی تو من سنی بشوق کوی تو
 در و تو پیر فلک یا تو جن و ملک
 گرد تو حو ان جان از هر طرف جلوه ان
 عرش برین ان روح الامین جان تو
 ای نام تو در زبان می نوک تو آرام جان
 ای باعث ایمان می معین جان من
 تا چند باشم شکایت با چند گریه و شیب
 دارم خیا و پرو جز تو نماده آرزو
 ای روی تو شکام روی لعل تو ننگ شک

در افق کنین با جو یا مصطفی قرآن تو
 من هفتی روی تو ادم افتاده در کوی تو
 در جهان و دل یار تو ادم هر لحظه در کار تو ادم
 غنزار و در شمار تو ادم یا مصطفی قرآن تو

۱۰
 مرغ گلستان تو ادم طوطی جان تو
 ملکوتی ایوان تو ادم یا مصطفی قرآن تو
 منون ان تو ادم پرده خوان تو ادم
 در دهم شاهخوان تو ادم یا مصطفی قرآن تو

چو جان کوی تو زنده ادم یا مصطفی قرآن تو
 صد جان خدایه روی تو یا مصطفی قرآن تو
 حقیقت هم تو می یا مصطفی قرآن تو
 از بر حق محرم تو می یا مصطفی قرآن تو
 در شرف تو می یا مصطفی قرآن تو
 بیست و نه تو می یا مصطفی قرآن تو

هم نصبت همه در دالان دریا پر کبر
 ای پیر تو از ارق و دی بر پیر ارق
 دانده اسرار حق یا مصطفی قرآن تو
 ای نظیر زان خدا مستقیم کشت عقیلا
 و در دلم بر آن دو یا مصطفی قرآن تو
 ای روی تابان من و دی تو بوجای من
 مای تو در شایان من یا مصطفی قرآن تو
 ای پادشاه و کج در دای تو وارم ای کجا
 از سبب چو پیر یا مصطفی قرآن تو
 ای شایک خایان من تو سیم چو جان نشین
 بر سبب از شمع و من یا مصطفی قرآن تو

بنه خان توئی بگزیده حسان توئی	چشم جهان را جان توئی یا مصطفی قرآن تو
مع سعادت هم توئی ماه صدف هم توئی	مهر که است هم توئی یا مصطفی قرآن تو
مع رسالت هم توئی نور هدایت هم توئی	دیر که است هم توئی یا مصطفی قرآن تو
بج بلاغت هم توئی نقد فصاحت هم توئی	کان ملاحه هم توئی یا مصطفی قرآن تو
ماه مروت هم توئی بحر قنوت هم توئی	ختم نبوت هم توئی یا مصطفی قرآن تو
می دین و ایمان هم توئی دی و دران هم توئی	هم لذت جان هم توئی یا مصطفی قرآن تو
میرانم ای شاه جهان لغت بیان کرد چنان	لال است در قنوت زبان یا مصطفی قرآن تو
نعت تو مانع البصر عما جز توشق العمر	کروی زا او توئی گذر یا مصطفی قرآن تو
ای کعبه من کوی تو دی و ابرم گسیخته تو	تسکین جانم بوی تو یا مصطفی قرآن تو
ساجد عمر که برشته کیف طه و برت	یس صفت گوهرت یا مصطفی قرآن تو
مدح تو فاموشی ما و صفت فراموشی ما	یاد تو میوشی یا یا مصطفی قرآن تو

صبر یک دارم در بکار یا مصطفی قرآن تو
 گنج خوی را بکار کنم در گشت ما و انکم
 هم از غل بپایانم تا آن سویم گذر ای جان جان
 در هر تو تو نام تا آن سویم گذر ای جان جان
 نامی روی و امی کنان یا مصطفی قرآن تو
 نام تو گویم بر زبان در و تو دارم بر زبان
 در راه تو بزم بزم بزم بزم بزم بزم بزم
 افتاده زبانی تو ختم بزم بزم بزم بزم
 دارم بل بود ای یا مصطفی قرآن تو
 از حد بشو خوی بزم بزم بزم بزم بزم بزم
 برسان این جور بزم یا مصطفی قرآن تو

گفتند و حضرت فاطمه زهرا علیها السلام را که در میان ایشان بود
 فرمود که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید
 و بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید
 و بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید

چشم و لعل نگران محمد صلی الله علیه و سلم	میست بخوابم رخ نه نماید و بر رویم نکشاید
عین چاشنیان محمد صلی الله علیه و سلم	لعل لبانش شبنم حیران عارض پاکش بود
زخم کند و زنگار محمد صلی الله علیه و سلم	در دل از عاشق حیران آه لبان خنجران
هر که شمر یگان محمد صلی الله علیه و سلم	رخ نمایان لبان بلکه نه بیند عارض ضیاء
ناسخ کل برهان محمد صلی الله علیه و سلم	گوی قصاص بر دو عالم حله زبان بدین حکم
کشف حجب یگان محمد صلی الله علیه و سلم	سیده صاف رخ مجلا شمع ضیای نور تجلی
زور خد اکتفان محمد صلی الله علیه و سلم	ذات کریمش هست مطلق قلب سلوک حق
حجت حق تبیان محمد صلی الله علیه و سلم	امی دانا از همه عالم نور حقیقت صورت آدم
در و جهان علان محمد صلی الله علیه و سلم	بعدهای خالق اکبر قد رفیعش از همه بزر
معجز کل فرقان محمد صلی الله علیه و سلم	رو بخت لب جمل فصحیان عرفه حیرت حلالین
آه شهادت محمد صلی الله علیه و سلم	بود و درش برکت و رحمت خرم نمودی

بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید
 و بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید
 و بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید
 و بگویند که اینها را که در میان شماست از میان خود بردارید

در هیچ انزل یافتگی که بر تو فیضان
 نیست مگر از طاعتی تا بان محبت
 نیست که در شوقی لغای نیخ تا بان محبت
 خیمه دل من آمده نگر این محبت
 خوران جان بر دوشش بگشایم فردت
 بایا در خوش صف زده جان محبت
 کل فتنه خضاره ادبست بگلشن محبت

این چنین مستی تا خوان
 این چنین دگر بکام بر زده عالم
 ما به چه دم خست احسان محبت
 اندر خست قیاسی نیست در آید

۱۵
 این چنین دگر بکام بر زده عالم
 حاصل شده از کمال بیچان محبت
 آتش تو خست بیک دری طرز خراش محبت
 از قامت دگر بکام بر زده عالم محبت
 من دگر دادم و داد و میباید محبت

<p> ارم و در چشم نگران است چو گل تو آن چو دلیل است بخت حسن او زنت نکشید هیچ سکنه بر پی دیوان چون نو بر بصیرت زده سین او آتش برده سین از جمله بیدان کرمت که ملک در عالم این زار بچرخند زنده از نیر زده بنگاه من جفرت یارب تو نگذار مرا از کرم خویش </p>	<p> دارم نظر خود ز ازل سوی محمد بهتر بود چون ز عهد خوی محمد آنکس که چشید قطره از جوی محمد باز آید شده سر نه آهوی محمد با غریب چو گان قضا گوئی محمد سختم نه بیک رشته گیسوی محمد صد گلشن زد و من بکله دی محمد از هر چه که پدید آید دلی محمد </p>
<p> افش ز رضوی نکشاید که بن افتاده من ز گرس جادوی محمد </p>	
<p> دل بر دامن دیده نشان محمد </p>	<p> ز تو کو کسان افش ز رضوی گان محمد </p>

در قریب ز علم علم و علم و علم
 آتش از دهنی فیض ان محمد
 دیارم دارم زنده بر احسان
 مسکنم به زنده بر احسان
 مسکنم به زنده بر احسان
 مسکنم به زنده بر احسان
 مسکنم به زنده بر احسان

چهارم از جود و محبت
پنجم از جود و محبت
ششم از جود و محبت
هفتم از جود و محبت
هشتم از جود و محبت
نهم از جود و محبت
دهم از جود و محبت
یازدهم از جود و محبت
بهاره از جود و محبت
چهارم از جود و محبت
پنجم از جود و محبت
ششم از جود و محبت
هفتم از جود و محبت
هشتم از جود و محبت
نهم از جود و محبت
دهم از جود و محبت
یازدهم از جود و محبت
بهاره از جود و محبت

نبرد کسی راه روی باریت
 پیدوس اگر لطفه کس محبت
 دهر از سر زشت در دیده جانب
 بیچاره از خاک پاک
 بیچاره از دل که باشد که است محبت
 الهی بگردد در درون محبت
 هر کس که کویت محبت
 خست اندم کرم از سر اشتیا محبت
 غنوم از دل و جان فدای محبت
 سبزه دل از آفتاب محبت
 چه بجزای از دل رضای محبت

خدا را دیده کبشا جانب من نهم بر سر بونهم از لب جان ز عالم رشته انس و محبت زهی ساعت که در عشق گشتنا مگردان ملتجی غیر ما را هزاران رحمت حق بادویم بظلمات عدم بودی و دو عالم جو حق وصف تو گفت اندر کلام	فدایم برادایت یا محمد چو نیم نقش پایت یا محمد بریدم از برایت یا محمد کنم طوف سرایت یا محمد خود آرم التجایت یا محمد بجان اولایت یا محمد بنودی که ضیایت یا محمد چه گویم من ثنایت یا محمد
---	---

خوشا روزی که جان بر آید در وفایت یا محمد

خوش آن سر که وارد برای محمد کند جان خدا برادای محمد
--

۱۶
 سبزه دل از آفتاب محبت
 چه بجزای از دل رضای محبت
 غنوم از دل و جان فدای محبت
 خست اندم کرم از سر اشتیا محبت
 بیچاره از خاک پاک
 بیچاره از دل که باشد که است محبت
 الهی بگردد در درون محبت
 هر کس که کویت محبت
 نبرد کسی راه روی باریت
 پیدوس اگر لطفه کس محبت
 دهر از سر زشت در دیده جانب
 بیچاره از خاک پاک
 بیچاره از دل که باشد که است محبت
 الهی بگردد در درون محبت
 هر کس که کویت محبت
 خست اندم کرم از سر اشتیا محبت
 غنوم از دل و جان فدای محبت
 سبزه دل از آفتاب محبت
 چه بجزای از دل رضای محبت

در زبان محمد صلواتی محمد
 مصباح بن محمد صلواتی محمد
 انبیا جان محمد صلواتی محمد
 طوطی بیان محمد صلواتی محمد
 فخر اب محمد صلواتی محمد
 مولی حب محمد صافی لب محمد
 ایمان ما محمد صلواتی محمد

از طیف خود را بر این می‌نویسد
 بهر عصیان و خطاستم غرق ای می‌نویسد
 بر آرزین سوچ و پلایشتان میدار تو ام
 ای قهر بر الدجی دی بتر بر و دلس
 هستی تو موجب خداست شقایق میدار تو ام
 ای بادشاه پیر می در فیض تو عالم غنی
 ای صاحب نیمبران دی تقدای در جهان
 ای شاه زو کوک و مکان شقایق و دیار ام

عالم ای پادشاه شریک

السلام ای خلد بستان

السلام ای گوهر

السلام ای نور

السلام ای زینب

السلام ای صدیق

السلام ای شیخ

السلام ای حبیب

السلام ای خواجه

السلام ای پیر

السلام ای مراد

السلام ای عزیز

السلام ای عزیز

السلام ای عزیز

السلام ای عزیز

السلام ای عزیز

ای پیشوای دین جان منی که در کار
ی سر و زیر الامر و قیام و برسم
ی چنین جو و سخاوی بنیام شرم و
ای رونق ایامین باد افتخار من
کار نکونای من ای منظر فخر من
نام من از که در جو و شرف من
سین چشم دارم سویتو باشد که بنیم رویتو
ای شمسوار ایلمی و کاشف سر من
ای مدینه البشیر ای سر و نیکو سیر
ای من و نفس و دل و جان من ز تن آبرو
ای من و جان من که ای پادشاه من

بر تو شد عالم عیان مشتاق دید توام
هستی فی عالمی هم مشتاق دید توام
رویم نیا بهر خدا مشتاق دید توام
از گوشه امکان من مشتاق دید توام
طل کرم بین فغان مشتاق دید توام
نجا حرا دیا بهر مشتاق دید توام
میرم ز بیم از بوی تو مشتاق دید توام
تو عالمی از هستی مشتاق دید توام
سیرم ز رحمت تو مشتاق دید توام
شبه برستیکر من کون مشتاق دید توام
گشته ز منی و خیزن مشتاق دید توام

السلام ای ملج و ان
السلام ای نوجان آفتاب
السلام ای جامع فضل و کمال
السلام ای صاحب حسن و جمال
السلام ای باعث ایجاد کل
السلام ای فیض بخشندار و کل
السلام ای بخش خلق عظیم
السلام ای چشمه لطیف عظیم
السلام ای قاب قوسین مقام
السلام ای بر دو عالم ارادام
السلام ای غرور بخش و د
السلام ای شاه بزم شهود
السلام ای شاد بزم و د
السلام ای عین ایمان شهود
السلام ای اصل مقصود جهان
السلام ای اخی طوطی بیان
السلام ای اخی طوطی بیان

السلام ای جانِ عالم السلام
 السلام ای خیر آدم السلام
 السلام ای خاتمِ نبی علیه افضل و کرم
 السلام ای نور صبا بجز نبوت و کرم
 السلام ای خردخواه و جاسیان
 السلام ای غریب و یار

السلام ای مسکین
 السلام ای محتاجان جهان
 السلام ای سرور و غنی
 السلام ای شافع و یار

۲۱

السلام ای صاحبِ شرف و کرم
 السلام ای شاه و وزیر و جاسیان
 السلام ای چشمه و غنی و حسن
 السلام ای منور و غنی و حسن
 السلام ای جانِ دین من و ایمان
 السلام ای دین من و ایمان

السلام ای کشتی بخت یقین	السلام ای خلبندِ باغِ عین
السلام ای عنبر لب خوشنودا	السلام ای طوطی شیرین ادا
السلام ای صبر و اجتناب	السلام ای دروچِ اصطفی
السلام ای رکن کاخ آردا	السلام ای قطبِ رخ امتدا
السلام ای خواجہ مرد و دوسرا	السلام ای سرویدر آفرین
السلام ای ابل خدا نازیر	السلام ای ابل ایمان را بشیر
السلام ای سر اسرار الله	السلام ای نور انوار الله
السلام ای در بحر سیدی	السلام ای نخل لطف ایزدی
السلام ای عاصیانِ اجتناب	السلام ای بهتر از ماه تمام
السلام ای ملک ایمان نظام	السلام ای ره نهای خاص و عام
السلام ای خست و سرج اوب	السلام ای گوهر و ریح اوب

السلام ای عبد مستور السلام
 السلام ای نور مشهور السلام
 السلام ای لب و تشکر افشان
 السلام ای لب و تشکر افشان
 السلام ای لب و تشکر افشان
 السلام ای لب و تشکر افشان
 السلام ای لب و تشکر افشان

سلام ای توان تو مطلع
 سلام ای نور تو شایع
 سلام ای خاموش تو محفل
 سلام ای دیباچه تو دفتر
 سلام ای چرخ تو درخشان تو
 سلام ای کعبه تو قابل تو
 سلام ای کوکب تو چرخ تو
 سلام ای سکن تو در مکان

سلام ای مادی تو سکن
 سلام ای خفیه تو خنجر
 سلام ای شاه تو بار
 سلام ای آنگاه تو ملک جان

۲۳

سلام ای پادشاه تو سلطان
 سلام ای پیر تو رفیق
 سلام ای سرور تو الامت
 سلام ای صاحب بیت الحرام
 سلام ای منظر تو آیات حق
 سلام ای حامل تو ریایات حق
 سلام ای فلک تو کن فلک

سلام ای باغ جان گلشن ز تو	سلام ای دو جهان روشن ز تو
سلام ای عقل کل حیران تو	سلام ای برود عالم آن تو
سلام ای چشم من نگران تو	سلام ای جان من بریان تو
سلام ای منبع احسان من	سلام ای قوت ایمان من
سلام ای شهر پیر بال ملک	سلام ای غره ماه فلک
سلام ای مشرق افروز حق	سلام ای ماهر اسرار حق
سلام ای کسوف عارف حکم	سلام ای عین احسان و کرم
سلام ای مقتدا می مقبلان	سلام ای سرگروه مرسلان
سلام ای فخر آدم السلام	سلام ای جان عالم السلام
سلام ای بابر راز درون	سلام ای نقد گنج کافنون
سلام ای کشور عظیم بدن	سلام ای مطلع دیو این کن

سلام ای ستر ایام کن
 سلام ای در الکلیه شان
 سلام ای در توبه در البسه
 سلام ای در توشه در البسه
 سلام ای در جوارح جان
 سلام ای کسبیت جان
 سلام ای غلبه یکسان

[illegible]

السلام ای اہل زمان السلام
 السلام ای اہل بیان السلام
 السلام ای اہل حنین السلام
 السلام ای کوئین السلام
 السلام ای شاہ کوئین السلام
 السلام ای تابدیر تو السلام
 السلام ای شہد بر تو السلام
 السلام ای صلوة و صلہ السلام
 السلام ای یک دعا و صلہ السلام
 السلام ای یک دعا و صلہ السلام

<p> السلام ای نور سرمد اسلام السلام ای تابد آیات تو السلام ای اهل تسلیم و رضا السلام ای مشفق پر و جوان السلام ای بحر تواضع سخا السلام ای شکنج منگام ندم السلام ای مشفق من یار من السلام ای اهل محراب اسلام السلام ای غرت من اسلام السلام ای نور اکرم اسلام السلام ای اهل تحقیق اسلام </p>	<p> السلام ای سر امجد اسلام السلام ای بس مزکی ذات تو السلام ای اهل تمکین و عطا السلام ای غمگسار یکسان السلام ای مرجع شاه و گدا السلام ای روح بخش وقت ندم السلام ای مونس دلدار من السلام ای قطب قطاب اسلام السلام ای برکت من اسلام السلام ای عظم اسلام السلام ای اهل توفیق اسلام </p>
---	--

سلام ای شمس
مهر را یک پاک و صلاوة و عبادت
یک جواب از بهر مادرش
روح فول از دام غم از اول
یک عینک از تو بصری مایه است
یک نظر از تو بردی

14

۲۶
در دین عشق اوران توستے
قالب بی روح مارا جان توستے
جان عالم لب آمد از منہ اف
سینہ چاک چاک از آشتیان

ای دل بالیہ گمید
ای بیکشت نامہ پیغمبر سے
دی بیکشت شفا ای ما تو سے
آدم بر در گم دار الامان
رشتہ جان از بحر عطف تو ایم
مشتی شیف خوان الطاف تو ایم

از این که سوره کافران حسین
 از این که گفت شمع از زینب
 است بخت از حشمت علی
 خطبه بود که با نام
 همه دو عالم ریشتمی جابم
 در میان باد طین آرمم
 حسن نبود و در دلم عالم نزار
 وقت بگذرد تو ای بابا

زار زار در غم
 بجای تو خنک شد از چسبیت
 باز غار سر و شد از تقدیرت

از دنیا کی نیدانده
 سنگ شد در دست تو
 از و فوی تو عیان شد چشمه زار
 به لب مشک از بر تو بگریست زار
 بزم پیش زهر خود اهل زار
 نخل تفسیرین ترا
 از این که تخلص خود از بند دام
 داده آه ز تو باشان زار
 از این که از تو باشان زار
 نخل پیدا شد ز سنگ ای فانی
 از این که در دست از نه فلک
 از این که در دست از نه فلک

دیدم گریان سینه بر این لب کباب از فراق گفتی صدستان جان مخروم بود صلت شاکن تا بکے باشی جدا ایچم سترم ده مر از شربت و صلت قرار ستره مر از سواد تو سوره و اشعش رویت لیل ذات تو شد رحمة للعالمین یک نگاه چشمه گذار ایس بود والضحی آمدشال دی تو ده بسویم یک نوید لا تخف	دارم از هجر تو ای عالم جناب کاش بودی سر بسویم زان سینه ویران من آباد کن تا بکے دارم مراد بنم غم تا که از هجر تو گریم زار زار گریه ام خاک کفش پاے تو عالم از تیغ شوق تو قتل از من خسته مشو غافل چنین ذره لطف تو مار ایس بود سورت و اللیل صحت موی تو ال لطف خود ای باشرف
--	--

بمقام جلوه جانان چو حجاب دور شد از میان
 بلقاي دوست پنهان که نماید هیچ زخو و نشان
 زخو دي خویش شده هکسان بخداي خویش شده چنان
 من و تو نمائند چو ویران شده این فغان ز میان
 بلخ العسل کماله

بمقام جلوه جانان چو حجاب دور شد از میان
 بلخ العسل کماله
 چو در شادان ملک زمین رسیده چو در میان این
 به تمام رفت ادبین که نوبت خوشی و شادان

بمقام جلوه جانان چو حجاب دور شد از میان
 بلخ العسل کماله
 بنوید فغان نور علی چو در دگر در ملک گل
 در میان زبان شده منقصل بلقاي خوشی و شادان
 به تمام رفت ادبین که نوبت خوشی و شادان

بمقام جلوه جانان چو حجاب دور شد از میان
 بلقاي دوست پنهان که نماید هیچ زخو و نشان
 زخو دي خویش شده هکسان بخداي خویش شده چنان
 من و تو نمائند چو ویران شده این فغان ز میان
 بلخ العسل کماله
 به سیم نس گشته خور بهار قدس شنیده بو
 شده عزم عالم سر جو بهشت بر سر آرزو
 چو بجایان شده روبرو بجهان کشاده بگفتگو
 بزبان غیب ز چار سوسه سخنی شنیده ز بهی نکو
 بلخ العسل کماله
 چو رسول حق تیگ فرس چو صبا گزشت بیک نفس

بمقام جلوه جانان چو حجاب دور شد از میان
 بلخ العسل کماله
 بلان این است بنیاد و بنیان
 بلان این است بنیاد و بنیان
 بلان این است بنیاد و بنیان
 بلان این است بنیاد و بنیان

<p>بلوغ العسل بحاله</p> <p>در بیان جان زلفای حشمتی و بی نظیری</p> <p>در بیان عظمی و بی نظیری و بی نظیری</p> <p>در بیان عظمی و بی نظیری و بی نظیری</p>	
<p>دل جهان ای وای تو خضر و سحر پاتو</p> <p>ز فلک گذشت تو ای تو ز ملک گذشت غایت</p>	<p>ز شمعان بهشت گدای تو ز بهر خوش طاعت تو</p> <p>به مقام قدس تو ای تو بس بر عرش صیانت تو</p>
<p>بلوغ العسل بحاله</p>	
<p>دل جهان بن خیال تو و مهر فتنه</p> <p>چو بدید عرش کمال تو شد پای و پندار تو</p>	<p>همه چیز تو بحال تو که خدا اجب وصال تو</p> <p>بنو و کسبی شال تو دین ترا نه حال تو</p>
<p>بلوغ العسل بحاله</p>	
<p>چو نمودم سووی عطا بنال صاعقه و صبا</p> <p>بکشید سر نه ماطعی نکشاده دیده اسوا</p>	<p>نه سر عامه و مشکاته خیال پیرین و قبا</p> <p>چو دصال یافته با خدا شده این ترانه و کشا</p>
<p>بلوغ العسل بحاله</p>	
<p>بهوای دوست شده زمین چو در سیمین وطن</p> <p>بجناب حضرت ذوالعین بدعا کشاده زمین</p>	<p>نه بجان غم و نه بدل محن نه خیال مایه فکر</p> <p>شده شور بر فلک کسب ای این سخن حسن</p>
<p>بلوغ العسل بحاله</p>	
<p>در خای رحمت لا اله الا الله و الله اعلم</p> <p>که یک خط شد بر عهد خدای تو و ترا سر</p> <p>تجارت قدس چو خیزد و بر سید تو و بر چاود</p> <p>چو خیزد و بر سید تو و بر چاود</p>	

بر تو شد عالم عیان ای منظر کون مکان
 سر تو بودی در جهان فیض ملک بودی منشای
 میسر بسی زار و خیزین دیار تو داشتی و دین
 بر گزندید هم کس خنجرین با این خیال دلگیر
 خواهم چو گشت ای مصطفی در بارگاه پیشکس
 چشم از گرم دلمم عین ای رفته للعالمین
 بگذریان روز دین مارا کنی تو بادر
 می نه غای گریان

ای شوق بر چو آن
 جز تو شمع عاشقان باشد که روز داری
 چشم از گرم دلمم عین ای رفته للعالمین
 بگذریان روز دین مارا کنی تو بادر
 می نه غای گریان

ای از حال شمع خورشید برج خاور که	دی از صف گر و خیل با و غیر در شمر
وصف چه آید از بشری با و شاه خوش	گر و مظهر بر کوی کنان سو بگذری
نازل الشانست و الضعی ای بحر تریخا	دیگر رسولان چون سها تو بچو مهر خاوی
ای ماه برج الرضا دی مهر و مصطفی	بخشش کن روز جزا مارا تو جام کوفری
ای حضرت مقبول بتعلیم فرمای ابو	هر گز نباشد از عجب گنجانب با بگری
ای شمسور لامکان صفت نگین دین	مثل تو معدوم از جهان حقایق با گری
خاغل نه تو کنان از حال زار عاصیان	باشی شمع انس و جان هنگام در محشر
ای مقدس ای صفیای پیشوای نبیا	گم کرده ام راه هدی مارا تو فرما بر سر
بستم بایر و تو چشم کشاده سو تو	افتاده ام در کوی تو ای خاتم نبی
دل در برایت داده ام بر خاک و قبا	بهر فدای آما ده ام ای شاه ملک سرو
برقع ز روی خود فلک زار است تیر و خنجر	ای منظر فخر زمین ای مرصعین

در شمع
 نور شد این شمع شایسته
 که از نور ای مشهور و پدید انگشتی در جهان
 در شمع چون پیغمبر ان گیند نفسی بر زمان
 جز تو که هر عاشقان باشند شفاعت راست
 ای شمع از ضیای حق و نور از نور
 است از نور از نور از نور از نور
 جنت از روی تو خیل و در از نور از نور
 افق از نور از نور از نور از نور
 که بر ده از نور از نور از نور از نور
 یکد و دو عالم روشن ای نور از نور از نور
 ای دایم نور علی بن ابی طالب
 بود نام پاک از نور از نور از نور از نور

ای کجایم که در این دیار
 بیاورم بهر که در این دیار
 از دوزخ و جهنم در میان
 عشاق و از سر (از صفایند به باجا
 اقم فدا و کرب و غم در نور و کا
 نوی عشق و کرب و غم در نور و کا

تا بر کشیدم جام توستم بسیارم تو به
 افتاده زیر بارم تو مسکیم از شوق لقا
 نام گلستان از دخت شرمند سر و از قامتت
 بلبل پر افغان از غمت گل پیر من کرده قبا
 ماه از رخت الوار جو مهر از پیت و رستجو
 یابد همیشه رنگ و بو از کاکلت مشک خط
 ناوک فشان مرگان تو سحر آفرین چشمان تو
 ای از و روندان تو لوی لاریاضیا
 در شوق تو از گام جان هر دم کنم شور و فغان
 که از دل و گه از زبان یا مصطفی یا مصطفی
 در محفلت گر بگذرم بر شمع رویت بگرم

بر بخت غل رطب پیری غم ایل
 ز دامن صدق و ادب قول شهادت ادا
 ای ناگاهان عینی دی تا که کار
 جز تو که گوید ای در غمت بوم بجز
 از لعل کجایم که در این دیار
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 نوی عشق و کرب و غم در نور و کا

در دوی صلیب تو قوسین ادا و نگر
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 نوی عشق و کرب و غم در نور و کا
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 عشق و کرب و غم در نور و کا
 عشق و کرب و غم در نور و کا

ای صفت شیرین دی صید شیرین من
 صید بهر دو المین مثل شایه و دوسرا
 قدر تو بر از خاک و تو با لاله ملک
 بهیچ تو از دست تاسک حکیم
 تو جان عاشقان ز تو شیرین
 زلف تو و امیر طبع جان تو شیرین
 لعل تو شکب بگیدین دندان تو شیرین
 لعل تو شکب بگیدین دندان تو شیرین

نیز ای دلبر کنون خزان قبا و درون می تاب رفعت بر سر دی کوشش می فرمود رب انس جان و النجم شایع ما چند در زندان غم ناله همیشه در لعل یک قطره زان لعل لبان کام جانم	شاید تو عالم غیر گون روشن کن از لعل مسچون سکندر جا کت افتاده و پوشت با طه ابو صف خوش بیان این نعت گو بنفشای از راه کرم شاه مارین عاجز گرد دارم دل شوق طایان کوریت بقا
از افش ناستادمان دامن کش ای جان هست از غم تو خون نشان در شوقیت جان فدا	
ای لعل کان اصطفا می در بحر است سالار بنیم القیاس در جمع صفیا خورشید چرخ ارتضا مصباح حله ایا سیاح بحر علم و دین غواص و یاقین	ابن عم خیر الوری روح تول باسیا گنج سخا کان عطا محو رضای کبریا مقبول درگاه خدا یعنی علی رضی خواننده لوح جبین داننده سیر خدا

باز لعل و دریت روز و شب و در بحر است
 ای مژده لای لعل این علق و لعل
 دامن تو دارم بکف زخم و زخم شاد لعل
 ای بزم تیر شرف در سخا را صدف
 با سلف هر خط و روشن کن هر دوسر
 چشم و لعل را در دلم نور افشان
 لعل و عالم احک در دلم افراودا
 فارغ ز فکر این دان به صورت زلفان
 فانی باقی ز جان و صوف و صفا
 رهت رسان لعل جان زینت و لعل و لعل
 راز زمان از جان هم جاب اصطفا

باسم یسوی خود و
ای پاک باز اوق بر روی رصه
مستم ز عسلان بر رخ باغوش ادا عظم النعم
مطوب ریائی نوی باغوش الا عظم النعم
در کج رخان خفته سر را ایل خرقه
خشم چکان اصدقه باغوش الا عظم النعم
مرد جهان زبان تو بر رخ کان زبان تو
افکند زشت جهان تو باغوش الا عظم النعم

قطعه تاریخ از تاریخ طبع سلیم نید شاہ محمد سلیم

خلف الصدق جناب سید شاہ محمد عباس صاحب

برادر حضرت جناب مصنف معفور

شدہ منتخب بعد آرزو
شدہ تر زبان بصفا
پے سال کرو چو جستجو
خودش گفت سن کو

چہ کلام فشر با صفا
کہ شنیدہ کہ معانیش
بشے سلیم ز امتحان
بہ کلام الاشراف اشرف

۱۲

۱۲

خانہ الطبع

الحمد لله والذی لا یزال یؤتونا فیہ من رحمہ
اشرف المخلوقات سرور دہقان فیہ ہزار
سلف سنی کلام اشرف از تصنیف الطبع

۳۶

باجاہدین زادہ عرفان گوشت گزین مجاہدان
الحق الوسم الاسمن جناب حضرت شاہ
محمد حسن صاحب کلام اقدس از ادب و نور
نیزہ بلبل صدیقی علی رزاق طبع یافت

فیت

م

قیمت

۱۲

57A

19150171

DUE DATE

1000

1789
1789
1789

DATE	No.	DATE	No.